

Plads til mig selv

Af: Gunnar Green

Ny skrivemetode opfordrer til ændringer af forståelsen af professionsbegrebet, og det skal ske allerede på læreruddannelsen, når de studerende skriver tekster og arbejder med deres studium.

Fakta

Titel

Må jeg skrive mig selv ind?

Forfatter

Thomas Dam, Anja Madsen Kvols

Pris

229

Sider

190

Forlag

Frydenlund

Studerende på læreruddannelsen har i mange år arbejdet med genren "praksisbeskrivelser" som en del af deres skrivearbejde, for eksempel i forbindelse med praktikperioder. Arbejdet med praksisbeskrivelser rammer ikke en bestemt akademisk genre, men kan noget andet, når det gælder beskrivelser og oplevelser i de praktikperioder, der er i uddannelsen.

Praksisbeskrivelserne har ikke tidligere været teoretisk bestemt og velbelyst som genre. Det er de nu. Når studerende arbejder med praksisbeskrivelser, kan det nemlig være, at de arbejder med autoetnografiske beskrivelser. I denne bog får læseren en fin og grundig indføring i, hvad det nye begreb betyder, og hvad det kan.

Vi har haft en tilbøjelighed til at opfatte det at være professionel som noget, der udelukker, at vi også har en følelsesmæssig tilgang til de oplevelser og erfaringer, vi får, når vi er på arbejde. For lærerstuderende er det noget, der starter allerede på uddannelsen, der skal kvalificere dem til deres kommende profession. Den akademiserede læreruddannelse diskvalificerer nemlig de studerendes egne erfaringer og de følelser, de studerende bringer med sig, når de møder deres uddannelse. De lærer at skrive "man" i stedet for "jeg", og det er en fejl, mener forfatterne til denne bog om autoetnografi. De vil med bogen opmuntre til det modsatte.

Den ønskede akademisering af læreruddannelsen kan betyde, at forfatterne har ret. De mange opgaver, de studerende nu skriver gennem deres studietid, har nok det fællestræk, at de studerende for at holde genren opfordres til at skrive sig selv ud af opgavesammenhængen. Derfor bogens titel: "Må jeg skrive mig selv ind?" Det er en spændende bog, der giver en god introduktion til det nye begreb, for eksempel ved at stille det gode spørgsmål: "Hvorfor overhovedet skrive sig selv ind i en opgave?" og ved at fremlægge og diskutere forskellige varianter af betydningen af, hvordan autoetnografi kan forstås og anvendes i uddannelsessystemet.

Bogen indeholder ud over teoretiske kapitler også kapitler med forfatterne forslag til skriveøvelser, som de studerende kan arbejde med, øvelser, der indledes med følgende rammesætning: "Og måske vigtigst: At man holder op med at være klog, når man skriver. Studerende tænker for meget. Du tænker for meget. Skriveøvelserne efterspørger beskrivelser, ikke tænkning. Gør det modsatte af, hvad du plejer at gøre; lad indskydelser, følelser og erindringer føre dig. Tag af hovedstolen".

Bogen er et væsentligt bud på en måde at arbejde på, der vel ikke skal udkonkurrere den akademiske måde, men supplere og variere. Det gør den godt og inspirerende. Bogen er rettet mod studerende, men deres praktiklærere kan godt læse med også. Skrive med kan de også, så kalder forfatterne det samskabelse. Det er værd at prøve i praksis.

Vandkunsten 12, 1467 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk